

EVOLUȚIONISMUL ÎN IMPAS

Autor : Adelina SPINEI, st. gr. DVI-111

Coordonator științific : dr. conf. univ. Vasile VASILOS, catedra SSU

Universitatea Tehnică a Moldovei

Abstract: *In această prezentare voi încerca să demonstrez în câteva etape, cu argumentări științifice despre eroarea care i-a forma de termenul „evoluționism” și explicațiile care se dovedesc a fi false sau cel puțin foarte și foarte aproximative.*

La prima etapă ar fi corect de început cu cea mai mică particulă vie – celula, ca esență a materiei vii, pentru a explica acest proces de la simplu la complex, așa cum și ne oferă și evoluționismul, precum toate au aparut de la formele cele mai simple până la cele foarte complexe.

Cuvinte cheie: *evoluționism, creaționism, peptidice, ADN, celulă, entropie, geneză, genetică.*

Ce spun savanții despre celulă:

- William Torp – „Mecanismul oricărei celule, oricât de primitivă nu ar fi aceasta, este incomparabil mai complex decât orice mașină, construită vreodată de către oameni...”
- Fred Hoyle, matematician și astronom englez – „Formarea spontană a celulei (...) este la fel de probabilă ca și transformarea unei grămezi de fier vechi, purtate de vârtej, într-un „Boeing-747”.
- Hermann Emil Fischer (1852 – 1919) – demonstrează că proteinele sunt construite din doar 20 de tipuri de „cărămizi” – aminoacizii.
- Profesorul de chimie al universității din New York, Robert Shapiro, a calculat că probabilitatea formării spontane a tuturor celor 2000 de proteine dintr-o bacterie simplă, este de $1:10^{40000}$!
- Profesorul de astronomie și matematică aplicată al Universității din Cardiff, Chandra Wickramasinghe, comentează aceste cifre astfel: „Acest număr este suficient pentru a „îngropa” întreaga teorie a lui Darwin”.

Pentru formarea unei proteine utile sunt necesare trei condiții:

1. Consecutivitatea corectă a aminoacizilor
2. Prezența exclusivă a formelor L
3. Unirea aminoacizilor doar prin legături peptidice.

Sidney Fox propune o nouă teorie, prin care afirmă că aminoacizii formați în ocean au fost imediat transportați în locuri stâncoase din preajma vulcanilor, unde apa s-a evaporat sub acțiunea temperaturilor înalte, iar aminoacizii s-au unit spontan în lanțuri peptidice.

Astfel, nici una din încercările de a reproduce practic acest scenariu nu s-a încununat de succes. Fox a folosit aminoacizi de origine biologică, și nu cei care au fost obținuți în experimentul Miller-Urey.

Legea a doua a termodinamicii respinge evoluția.

În condiții naturale, orice sistem tinde să-și mărească gradul de dezorganizare (entropia).

Prima lege a tuturor științelor – astfel o numea Einstein.

Răstălmăcirea conceptului de ”sistem deschis”

- Energia din exterior nu este suficientă pentru organizarea sistemului; mai sunt necesare mecanismele capabile să facă acest lucru.

Francis Crick: ”Astăzi, când avem atâtea cunoștințe și informații, orice om cinstit poate spune un singur lucru: viața a apărut într-un oarecare mod minunat.”

Prin aceste argumente verificabile ne arată că cercetările științifice reale și nu presupuse demonstrează foarte lucid faptul că evoluția celulară a organismelor vii este un mit și că acesta în realitate nu poate fi posibilă. O altă etapă ar fi cică demonstrația evoluției mai complexă a organismelor vii până la cea a omului.

- **Teoria evoluționistă afirmă că organismele complexe au apărut prin evoluția lentă, treptată de la organisme simple, prin intermediul mai multor forme de tranziție.**

- **Dar unde sunt aceste forme intermediare?**

Conform teoriei echilibrului punctat, evoluția nu are loc treptat, ci prin "explozii" rare, în momentele cruciale ale evoluției.

Explozia „cambriană”

- Cu aproximativ 600 de milioane de ani în urmă a avut loc o apariție bruscă (în decurs de doar circa 10 mln. ani) a numeroase forme de microorganisme nevertebrate. Uneori această perioadă este numită "Big Bang-ul biologic".
- Axelrod (1958) afirmă că una din problemele nerezolvate ale geologiei și evoluționismului este apariția în rocile Cambrianului inferior a unei mari varietăți de organisme nevertebrate marine și absența lor totală în rocile mai vechi (cu toate că compoziția lor este practic similară).
- **Primii critici ai darwinismului.**
- George Mivart, 1871, punctează următoarele deficiențe ale darwinismului:
- Nu explică fazele inițiale ale structurilor utile.
- Nu armonizează cu existența concomitentă a structurilor apropiate ca funcție și structură, dar de origine diferită.
- Există motive pentru a crede că schimbările importante au loc mai curând brusc, decât treptat.
- Lipsa formelor de tranziție.
- Existența a numeroase fenomene în lumea vie, pe care evoluția nu le poate explica defel.
- **Teoria ireductibilității complexe.**
- Un sistem biologic conține un număr minimal de detalii care îi asigură îndeplinirea tuturor funcțiilor necesare acestui sistem. Înlăturarea oricărui detaliu duce în mod obligatoriu la dereglări grave ale structurii și funcției sistemului, sau chiar la distrugerea acestuia.
- **Trecerea de la nevertebrate la vertebrate.**
- Ca forme intermediare ar fi trebuit să servească niște organisme cordate primitive. Însă nu au fost descoperite nici un fel de urme ale acestora. Prin urmare, nu este clar cum au apărut primii pești. Între Cambrian, când au apărut nevertebratele, și Ordovician, când au fost descoperite primele fosile de pești, există un mare gol.
- **Organismele zburătoare**
- Pentru a zbura, animalele ar fi trebuit să evolueze cel puțin de patru ori: ca insecte, ca reptile, ca păsări și ca mamifere.
- **Omul.** Cu toate că pare paradoxal, dar multe din reconstrucțiile umane au avut la bază doar un număr foarte mic de fragmente osoase, uneori un singur dinte. Pot fi oare făcute careva concluzii pe baza unui material atât de sumar? Răspunsul e: NU!
- Este imposibil să se facă reconstrucția țesuturilor moi doar pe baza scheletului.
- Ernst A. Hugen, Universitatea Harvard: *"Reconstrucția țesuturilor moi este o misiune foarte nesigură. Așa organe ca buzele, ochii, urechile sau nasul nu au nici o legătură cu oasele subiacente. Astfel, cu același succes puteți atribui craniul unui Neanderthal unei maimuțe sau unui filosof. Reconstrucțiile care au la bază rămășițele oamenilor vechi, nu au aproape nici un fel de importanță științifică și servesc doar pentru manipularea maselor."*
- 1949 – cu ajutorul unei noi metode (proba cu fluor) se stabilește că mandibula și craniul aveau cam aceeași vechime – nu mai mult de 50 mii ani. Însă aceasta era considerată epoca omului contemporan.
- 1953 – se determină (același test cu fluor, calibrat) că vârsta craniului este de 500 ani, iar mandibula aparține unui orangutan decedat relativ recent. Dinții au fost special selectați și montați în alveole șlefuite. Cu ajutorul prelucrării cu dicromat de potasiu pe toate detaliile s-au depus pete, care le confereau un aspect vetust. Însă aceste pete dispăreau, după prelucrarea cu acid. În unele locuri oasele au fost prelucrate cu vopsea simplă.
- În consecință, „omul de Pildown” a dispărut rapid din muzee.
- Una din cele mai mari diferențe dintre oameni și maimuțele antropoide.
- La maimuțe lipsește gyrusul Broca, care este responsabil pentru vorbirea articulată.
- De asemenea lipsește mecanismul de reglare fină a mușchilor diafragmei și a altor mușchi implicați în actul de respirație.
- **Dovezi în concordanță cu datele biblice.**

- S-a demonstrat matematic că similaritatea înaltă a genelor la diferiți indivizi ai populației umane poate avea la origine o reducere drastică a populației umane cu circa 10 mii ani în urmă (Potopul?).
- Trei biochimiști din Berkley, SUA, au studiat ADN-ul mitocondrial (se transmite doar pe linie maternă). S-a constatat că în toate grupurile etnice ADN-ul mitocondrial este același. Adică toți oamenii provin de la o singură femeie, numită convențional "Eva genetică" și care a viețuit nu mai mult de 200 mii ani în urmă, după cum s-a determinat în baza calculării vitezei mutațiilor ADN-ului mitocondrial. Genele cromosomului Y se transmit (logic!) doar de la tată la fiu. Geneticienii au determinat similitudinea aproape perfectă a genelor crs. Y la toate grupurile etnice, adică toți oamenii sunt urmașii unui "Adam genetic", care a viețuit cu circa 180 mii ani în urmă. Termenul a fost calculat pe baza aprecierii vitezei mutațiilor și comparația ADN-ului uman cu cel al cimpanzeului, luând ca punct de pornire divizarea celor două linii evolutive. Adică calculele s-au făcut de pe poziții evoluționiste. Cu toate acestea, termenul de 180 mii ani diferă enorm de milioanele de ani care sunt atribuite "strămoșilor" omului.
- **Evoluționismul – credință în afara științei.**
- Lordul Solly Zuckerman, reputat arheolog și evoluționist englez, a alcătuit o "scară științifică" interesantă, a științelor „științifice” și „neștiințifice”.
- Cele mai "științifice" au fost considerate chimia și fizica, urmate de biologie și alte științe naturale.
- În coada listei se aflau telepatia, noțiunea de al șaselea simț și evoluționismul.

Prin această prezentare aș fi vrut să ofer o altă viziune, sau privire spre lucrurile care ni se oferă, adică de a susține că totuși la baza tuturor a fost o altă concepție, și anume cea creaționistă, care printr-un mod miraculos ne găsește răspuns la toate întrebările despre apariția lumii atât de complexe cu toate ciclurile și miracolele ei, de la cea mai simplă celulă până la cel mai complex organism care este omul.